

F. t. l. vedr. retsplejeloven

Efter flertallets opfattelse er det derfor helt afgørende for borgere og virksomheders tillid til advokatprofessionen og til retsvæsenet som sådan, at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved hverken den enkelte advokats uafhængighed eller uafhængigheden og den faglige kompetence hos den, der skal føre tilsyn med advokaterne og udøve disciplinærmyndighed over dem.

Disse hensyn samt hensynet til at værne om fortrolighedsforholdet mellem advokaten og klienten taler efter flertallets opfattelse med stor vægt for at lade Advokatsamfundet forestå tilsyns- og disciplinærfunktionen og de dermed naturligt forbundne opgaver for alle advokater med besiddelse.

Hensyn til såvel den enkelte klient som til retsplejen kræver, at advokatbistanden til borgere og virksomheder har en høj faglig og etisk kvalitet. Dette stiller krav til såvel selve advokatuddannelsen som til løbende efteruddannelse af advokater.

Grunduddannelsen bør navnlig sikre et grundigt kendskab til de almindelige og særlige advokatpligter samt til behandlingen af retssager. Uddannelsens omfang og pris bør ikke udgøre en konkurrencebegrænsende barriere for adgang til erhvervet. Både saglige og økonomiske hensyn taler for at placere denne opgave i Advokatsamfundet.

Den løbende efteruddannelse bør derimod kunne tilbydes advokaterne af enhver fagligt kompetent udbyder, men det vil være naturligt og mest hensigtsmæssigt at placere kontrollen med, at uddannelseskravene efterleves, hos Advokatsamfundet som led i tilsynet med advokaterne.

Ud over at opfylde de angivne mål har den beskrevne model bl.a. den samfundsgavnige effekt, at den samlede advokatstands apolitiske arbejde – navnlig udarbejdelse af hørings svar samt vederlagsfri retshjælp ved advokatvagter – for det danske retssamfund kan bevares.

Advokatsamfundet udgøres ifølge modellen af alle advokater med besiddelse. Dette indebærer, at alle advokater, der opfylder de af lovgivningsmagten fastsatte betingelser, automatisk omfattes af Advokatsamfundet, herunder navnlig tilsyns- og disciplinærsystemet. Det er alene Advokatnævnet eller domstolene, der kan træffe bestemmelse om, at advokaten skal fratages sin besiddelse og dermed ikke længere være omfattet af Advokatsamfundet. Hermed sikres almenhedens interesse i, at alle advokater er underkastet en ensartet regulering og ensartede pligter i forhold til det omgivne samfund.

Flertallet bag modellen finder derfor, at en gennemførelse af modellen opfylder regeringens ønske om at

fjerne eksklusivlignende ordninger for advokatstanden.

Det vil ifølge flertallet formentlig skulle afklares, om nogle af de opgaver, som Advokatsamfundet forestår efter den gældende ordning, og som kan have en vis lighed med aktiviteterne i en interesseorganisation, f.eks. arbejdet med positionering og udvikling af advokatstanden, vedblivende skal være omfattet af Advokatsamfundets formål under en lovændring, der i videre omfang end i dag betoner Advokatsamfundets offentligtretlige funktioner. Det flertal, der står bag modellen, vil ikke stille nærmere forslag om denne problemstilling, idet det efter flertallets opfattelse i givet fald bør afklares i forbindelse med justitsministerens godkendelse af vedtægt for Det danske Advokatsamfund.

Efter flertallets opfattelse er der ikke påvist forhold, som tyder på, at modellen skulle medføre konkurrencebegrænsninger inden for advokatbranchen. Der henvises til en økonomisk analyse om advokatbranchen, konkurrenceforhold og liberalisering, som Copenhagen Economics har fremlagt i september 2005.

Flertallet finder ikke, at de modeller, som er beskrevet som model 2 til 5 i betænkningen, er egnet til at danne grundlag for den fremtidige regulering af advokatprofessionen. Dette skyldes, at de øvrige modeller efter flertallets opfattelse indeholder en række afgørende ulemper og forringelser i forhold til den eksisterende ordning og særligt i forhold til model 1. Blandt disse har flertallet lagt særlig vægt på risikoen for faldende tilsynsintensitet, anfægtelse af advokatens uafhængighed, manglende garanti for kvalitet i retssagsbehandlingen, manglende gennemsigtighed i markedet og manglende beskyttelse af den negative forningsfrihed.

1 medlem blandt flertallet bemærker dog, at hvis lovgiver måtte ønske at følge en af de øvrige modeller, foretrakkes model 2.

2.2.3. Et mindretal i udvalget bemærker, at regeringen efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 11. januar 2006 har tilkendegivet, at man er indstillet på at afskaffe de eksklusivlignende ordninger inden for de liberale erhverv, herunder advokaters pligtmæssige medlemskab af Advokatsamfundet, uanset at dette ikke er juridisk nødvendigt for at leve op til dommen.

Valget mellem de forskellige modeller, som udvalget har opstillet, må derfor efter mindretallets opfattelse i høj grad bero på en politisk afvejning af, i hvor høj grad de tilgodeser henholdsvis det nævnte principielle hensyn til at sikre foreningsfriheden og de principielle hensyn – bl.a. til at sikre en høj faglig og etisk